

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

5. Cap. Qualis vita, talis mors.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

pro his verò, quos vivendo perdidit, quia perditè vixit, cor contritum & humiliatum non despicias.

Sic comparatus esse debet animus seridè cupientis deperditi temporis detrimentum refarcire: totum se applicet, necesse est castigando corpori, atque refrænandis indomitæ animi motibus, nec non studio patientiæ, ceterarumque præstantissimarum virtutum.

CAPUT V.

Qualis vita, talis mors.

Nemo non optat benè mori: quia bona & beata mors perpetuam parit felicitatem: sed non omnes volunt benè vivere, eo quod bona atque perfecta vita magno constet labore.

Ejusmodi profectò votum risu dignum est, atque explodendum, unum enim sine altero nequaquam obtineri potest.

Decipimus nos ipsi, si credamus benè beatèque morituros nos sine præviâ bonâ & rectè institutâ vitâ. Non potest benè mori, qui non benè vivit.

Bona ac sancta mors à bona ac perfecta vita pendet, non secus ac mala mors & infelix ex mala, corruptaque vita promanat.

Frater

Fratres nolite errare, ait Sanctus Paulus, Deus non irridetur. Quia enim seminaverit homo, hac & metet; quoniam qui seminat in carne sua, id est, qui operatur carnalia, hic de carne, id est, de carnali opere & voluptate metet corruptionem, & mortem tum presentem, tum aeternam: qui autem seminat in spiritu, id est, qui operatur spiritualia, hic de spiritu, id est de opere suo spirituali metet vitam aeternam.

Qualis ergo sementis tua fuerit, talis erit & messis; aveham serere, & metere triticum; enormia seminare flagitia, & aeternae vitae metere fructus, fieri vix potest, ut simul consistant: quod si quandoque fit, rarum admodum, atque inusitatum miraculum est, quod CHRISTUS servator noster edidit in uno latronum, qui cum illo pendebant è cruce, dum ei dixit, *Hodie mecum eris in paradiso.*

Utebatur Deus in illius conversione potentiâ suâ absolutâ nec non misericordiâ. Hinc rectè asserit S. *Augustinus* in tota Sacra-scriptura inveniri duntaxat unum, cui post vitam sceleratè actam benè beatèque contigit mori: *Vnum*, ne quis desperet; *Vnum* solummodò, ne quis inani se spe ac fiduciâ lactet.

Non tamen eâ de causâ parem tibi successum

cessum polliceri debes, neque cogitare, te, cum male vixeris, benè, feliciterque moriturum; quemadmodum temerarium foret, existimare, in ardentem fornacem cum tribus Babylonijs adolescentibus conjectum, egressurum inde te incolumem atque illæsum; vel cum *Sancto Petro* calcaturum te aquas maris ab interitu tutum.

Divina Providentia res passim omnes ita ordinavit, ut naturæ ductum, atque ordinem sequantur. Sic ignem sinit comburere, gravia descendere: sic & opprimi malâ ac deplorandâ morte, qui vitam duxere sceleribus refertam: sicubi secus evenerit, prodigium erit, quo peccatorem Deus, absolutâ suâ utens potentiâ, eumque speciali gratiâ præveniens, interdum dignatur (sed rarò admodum) ob rationes, quæ nos fugiunt. Fallitur autem, & malè sibi consulit, quisquis eiusmodi gratiam vel sperare, vel exspectare audet.

Qui benè beatèque mori desiderant, vitam intereâ agentes malam ac perditam, Deum tentant; siquidem viventem malè, malè etiam mori passim contingit.

Quid ni igitur exclamas cum *Sancto Augustino*? (a) *Inter brachia Salvatoris mei & vivere volo & mori cupio.*

CAPVT.

[a] *Manual, cap. 33.*